

Anayasanın 140. maddesinde, açık olarak "ihtilafli bölge" tabiri kullanılmışsa da esas itibariyle Kerkük kastedilmekteydi.

Irak'ta İhtilafli Bölgeler ve Türkmenler

Disputed Areas and Turkmen in Iraq

Mahir NAKİP

Abstract

According to the Iraqi constitution (Article 140), The only area mentioned as a disputed territory is Kirkuk. However, the Kurds also add Tuzmurmattı, Haneqin, Mendeli, Bashiqa, Agra and Sinjar to the disputed areas. The dispute seems to be between Arabs and Kurds. But Turkmen constitute the majorities in these areas. For sure, the most peaceful and inoffensive community in the so-called disputed areas is the Turkmen. The clearest manifestation of this is that many innocent Turkmen died during the latest bomb explosions in the disputed areas. Turkmen politicians suggest that a multi-ethnic security force be formed in the disputed areas. This offer was accepted by Maliki, but rejected by Barzani. Barzani insists that these regions are not disputed areas, but have been cut off from Kurdistan by force. Turkey has not changed its Kirkuk policy and wants to see the city consist of three ethnic groups: Turkmen, Arabs and Kurds. This view is also shared by the Turkmen. However, it seems that Turkey has not paid enough attention to the Turkmen issue over last three years. Unarmed and pacifist Turkmen need a protector that will shield them against the danger of any ethnic conflict between Arabs and Kurds.

Keywords: Iraq, Iraqi Turkmen, Kirkuk

Musul'un üç ilçesi hariç diğer ihtilafli yerlerin en büyük müşteregi Türkmen ağırlıklı olmasıdır. Kerkük, Tuzhurmatu, Hanekin ve Mendeli bölgeleri 50 yıl içerisinde demografik yapısı planlı şekilde değiştirilmiş Türk yerleşim bölgeleridir. Bunlara Altunköprü ve Kifri şehirlerini de katmak mümkündür.

Özet

Irak Anayasası'nda (140. Madde) tartışmalı bölge olarak söz edilen tek yer Kerkük'tür. Ancak Kürtler; Tuzhurmatu, Hanekin, Mendeli, Başhika, Akra ve Sincar'ı da tartışmalı bölgelere dahil etmişlerdir. Görünen o ki, bu anlaşmazlık yalnızca Araplar ve Kürtler arasında yaşanmaktadır. Ancak Türkmenler söz konusu bölgelerde çoğunluğu teşkil etmektedirler. Şüphesiz ki bu bölgelerdeki en mazlum topluluk Türkmenlerdir. Bunun en bariz kanıtı ise son patlamalardır, çok sayıda masum Türkmen son patlamalarda hayatını kaybetti. Türkmen siyasetçiler, her bölgeden etnik grupların katılacağı bir güvenlik gücü kurma önerisinde bulunmuşlardır. Öneri Maliki tarafından kabul edilirken Barzani tarafından reddedilmiştir. Barzani, buraların sadece tartışmalı bölge olmakla kalmayıp Kürdistan'dan zor kullanılarak ayrıldığını iddia etmektedir. Türkiye Kerkük politikasında bir değişikliğe gitmemekte ve Kerkük'ü Türkmenler, Araplar ve Kürtler olmak üzere üç etnik gruptan oluşan bir şehir olarak görmek istemektedir. Bu görüş Türkmenlerce de onaylanmaktadır. Ne var ki, görünüme göre Türkiye Türkmen meselesini son üç yıldır ihmâl etmektedir. Birilerinin silahsız Türkmenleri Araplar ve Kürtler arasında çıkabilecek muhtemel bir çatışmadan koruması gerekmektedir.

Neden ve Nasıl İhtilafli Bölgeler?

2004 yılında Irak anayasası hazırlanırken iki taraf öne çıkmıştı: Şiiler ve Kürtler. Sünniler görünüşte masada idi; esas yoğunlukları, yer altına inerek

silahlı mücadeleyi tercih etmişti. Türkmenler ise masada olmakla beraber ne hacimlerine uygun temsil, ne de üçüncü taraf olarak kabul ediliyordu. Bu dışlamayı, 1 Mart 2003 Tezkeresi'nin Türk Parlamentosu'nda reddedilmesine ve faturanın o tarihlerde Türkiye'nin himayesinde görünen Türkmenlere kesilmesine bağlamak yanlış değildir.

50 küsur kişiden oluşan Anayasa Komisyonu'nun iradesi dışında ve kapalı kapılar ardında Şiiler ve Kürtler arasında pişirilen meselelerden biri de "ihtilafli bölgeler" meselesi idi. Anayasanın 140. maddesi, Kürtler tarafından masaya "şart olarak" getirilmişti ve hukukiliği tartışmalı olan ihtilafli bölgeleri ihtiva etmekteydi. Başta Kerkük olmak üzere bütün ihtilafli bölgelerde önce normalleştirme sonra nüfus sayımı yapılacak ve 31 Aralık 2007'de de referandumla bölgelerin kaderleri belli olacaktı. Bu maddenin açık ve gizli yanları vardı. Açık olan yanı, "ihtilafli bölge" tabiri genel olarak kullanılmışsa da esas itibarıyla Kerkük'ü kastetmesiydi. Gizli olan yanları da ihtilafın Kürtlerle Araplar arasında olduğu ve Kerkük dışında kalan bölgelerin zikredilmemesiydi. Yani, ihtilafın içinde Türkmenler yok sayılıyordu ve ihtilafın kapsam alanı istendiğinde genişletilebilirdi. Nitekim Kürtler ihtilafli bölgeleri Kerkük'ün tamamı; Musul'un Başika, Akra, Sincar, ilçeleri; Selahattin'in Tuzhurmatu ilçesi ve Diyalâ'nın da Hanekin ilçesi ile Mendeli bucağı olarak tanımlıyordu. Aslında Kerkük'ün dışında diğer şehirlerin ihtilafli bölge olduğuna dair hiçbir belge ve anlaşma yoktur. Musul'un üç ilçesi hariç diğer ihtilafli yerlerin en büyük müşteregi Türkmen

ağırlıklı olmasıdır. Kerkük, Tuzhurmatu, Hane-kin ve Mendeli bölgeleri 50 yıl içerisinde demog-rafik yapısı planlı şekilde değiştirilmiş Türk yerleşim bölgeleridir. Bunlara Altunköprü ve Kifri şehirlerini de katmak mümkündür.

2007 yılında artık Sünniler, Türkiye'nin de katkısı ile siyasi sürece katılmışlar ve üçüncü güç olarak hak ettikleri yeri almışlardı. Bu arada ihtilaflı bölgeler için çizilen vade gelip çatmıştı. Kürtler bölgelerde hemen referendum yapmaktan yana; Şiiler sessiz; Sünni ve Türkmenler ise bu ihtilaflı bölgelere karşı idiler. Türkiye'nin de gayretleriyle Anayasanın 140. maddesi kadük kabul edildi ve bugüne gelindi. Ne zaman Irak'ta Hükümet kurulacak olsa ya da bir siyasi kriz çıkarsa Kürtler bu ihtilaflı bölgeleri masaya getirir. Bu tutum karşısında yakın tarihe kadar Şiiler ılımlı Sünniler ise tavırlı dururlardı. Özellikle Kerkük konusunda Şii liderler hep yuvarlak ifadeler kullanmayı tercih ederken, Sünni Araplar Kerkük'ün ve diğer ihtilaflı bölgelerin Irak'ın geneline ait olduğunu savunuyorlardı. Son bir sene içinde manzara yavaş yavaş değişmeye başladı. Şiiler ve özellikle Kanun Devleti ekibi yani Maliki, Sünni Arapların rolünü alırken, Sünni Araplar ikiye bölünmüş görünüyor: Bir grup sessiz kalmayı tercih ederken, Kerkük Sünni Arapları Maliki'nin safında yer almaya başlamışlardır. Türkmenler ise her zamanki tutumlarını değiştirmemişlerdir. Yani, adı geçen ihtilaflı bölgelerde Türkmenlerin yaşadığını ve Türkmensiz çözümün olmayacağı üzerinde ısrarcı olmuşlardır.

İki Taraflı Entrikalı Siyaset ve ABD

Anayasa'nın 140. maddesi işlevini kaybedince, hem hükümette ağırlığı olan Şii Arapların, hem de ihtilaflı bölgelerde askeri yığınağı olan Kürtlerin çeşitli manevralarda bulunarak söz konusu ihtilaflı bölgelerde varlıklarını göstermeye ya da güçlendirmeye çalıştıkları görünmektedir. 2003 yılından itibaren Kürtler Kerkük, Tuzhurmatu, Altunköprü, Kifri, Hane-kin ve Mendeli şehirlerine yüzbinleri aşan nüfus kaydirmışlardır. Hiçbir hukuki düzenleme olmamasından güç alan Kürtler, bu bölgelere silahlı Peşmerge ve asayiş güçleri de sevk etmiştir. Kürt siyasetçiler iki su-

pabı hâlâ ellerinde tutmaktadır. İlki ne Arapların ya da Türkmenlerin, Kürt bölgesine nüfus kaydırması mümkündür ne de böyle bir niyetleri bulunmaktadır. İkincisi ise Arapların Kürt bölgelerine askeri güç sevk etmeleri kısa ve orta vadede mümkün görünmemektedir. Bundan güç alan Kürtler, Kürt şehirlerine tahsis edilen parlamento sandalye sayısını sabit tutarak seçimler sırasında ihtilaflı bölgelere nüfus kaydirmışlardır. Böylece ihtilaflı bölgelerde hem il meclis üyelerini hem de parlamentoda sandalye sayılarını arttırabilmişlerdir. Aslında bu gibi oyunları Şiiler de yapmışlardır. Bu konuda en dürüst olan seçmenler Türkmenlerle Sünni Araplar gözükmemektedir.

Buna mukabil Araplar bugün her ne kadar Şii ve Sünni olarak ikiye bölünmüş ve kıyasıya birbirlerini öldürüyorlarsa da ihtilaflı bölgeler konusunda farklı düşünmemektedirler ve ihtilaflı bölgelerin merkeze bağlı kalmasını savunmaktadırlar. Nitekim Maliki, 20 Kasım 2012 günü verdiği demeçte Kerkük'ün Kürdistan'a değil, Merkezi Hükümete bağlı olduğunu savunmuştur. "Kimse Kerkük'ün Kürtlüğünden söz etmesin; "Kerkük bir Arap ve Türkmen şehridir" diyecek kadar ileri gittiğini görüyoruz. Bu demeç, ilk defa Şii bir Başbakan tarafından bu kadar net ifade edilmektedir. Tabi ki Kürtlerin buna cevabı gecikmedi, Kerkük Kürt milletvekili Halit Şivani, Kerkük ve diğer ihtilaflı bölgelerin coğrafi ve tarihi olarak birer Kürt şehri olduğunu beyan etmiştir. Hatta aynı şahıs 12 Aralık tarihinde bir Arap televizyonuna konuşarak, "artık ihtilaflı bölgeler kalmamıştır. Mevcut olan bu bölgeler Kürdistan'dan koparılmış bölgeler olup er veya geç tekrar Kürdistan'a iade edilecektir" diyerek meseleyi daha hasmane bir düzeye çıkarmıştır.

Irak Genel Kurmay Başkanı Babekir Şevket Zibari bir Kürt olunca, Maliki yetkisini kullanarak Dicle Kuvvetlerini aylar önce kurmuş, Hane-kin ve Mendeli taraflarında Peşmergeyi şehirden çıkarmak için kullanmıştı. Bir ölçüde de başarılı oldu denilebilir. Tuzhurmatu denemesi ikinci sırada uygulamaya konuldu. Ama burada aynı rahatlığı bulamayarak Peşmergele az da olsa çatışmaya girmiştir. Bilindiği gibi Tuzhurmatu bir Türkmen şehri olmakla beraber tamamen

16 Aralık tarihinde Kerkük ve Tuzhurmatu'da meydana gelen patlamalarda ve belirsiz bir yerden atılan havan topları saldırılarında onlarca Şii Türkmen'in ölmesi dikkatleri Peşmergelerin bu iki şehir etrafından yaptığı yığınağa çevirmiştir.

Şii mezhebine mensup Türkmenlerden oluşmaktadır. Bu da Maliki'nin hamlesine destek oluşturabilir düşüncesini kuvvetlendirmektedir. Dicle Kuvvetlerinin Tuzhurmatu'ya yerleşmeye başlaması aslında ABD'nin de dikkatini çekmiştir. Nitekim hemen harekete geçmiş ve 16 maddelik bir metin geliştirerek iki tarafı anlaşmaya ve ateşkes sağlamaya mecbur etmiştir. Bu olay Amerikan basınında da yer almıştır. Nitekim Liz Sly'nin The Washington Post gazetesinin 20 Kasım tarihli sayısında bu şehir için şöyle demektedir: *"Çoğunluğu Türkmen olan Tuzhurmatu kenti Arap Selahattin İli'ne bağlı bir ilçe olmasına rağmen 2003 Amerikan işgalinden bu yana Kürtlerin kontrolünde görünmektedir. Kürtler bu şehri kendi bölgelerine katmak istemektedirler."* Sly, ihtilafli bölgelerin haritasını makalesinde verirken aslında tamamen Türkmeneli'ni işaret etmektedir.

Ancak Amerikan heyeti gider gitmez karşılıklı sataşmalar yine başlamış ve 29 Kasım günü Kürt tarafı görüşmelerin başarısızlıkla sonuçlandığını ilan etmiştir. Hatta Barzani, "Maliki artık bitmiştir" gibi diplomatik olmayan sözler de sarf etmiştir. Bununla da yetinmeyerek binlerce Peşmerge'yi Kerkük'e yakın Leylan İlçesine sevk etmiş ve kendisi de 10 Aralık günü Kürdistan Bölgesi Başkomutanı sıfatıyla bu kuvvetleri denetlemeye gelmiştir. Demek ki yine ilk kareye dönmüştür. Bu makale kaleme alındığında Kürtler tankları ile Erbil'den çıkarak Türkmen Altunköprü şehrini geçmiş ve Kerkük'e yakın bir yerde konuşlanmışlardır. Dicle Kuvvetleri de Bağdat'tan takviye almaya devam ediyordu.

Türkmenlerin Çözüm Önerisi

İster Maliki isterse Kürt tarafı olsun verdikleri demeçlerde Türkmenleri ihmal etmedikleri gö-

Kerkük'te mahalli seçimlerin yapılamayacağı kesinleşmiştir. Tuzhurmatu ve Diyala gibi diğer ihtilaflı bölgelerde ise mahalli seçimler yapılacaktır. Ancak mevcut tansiyon böyle devam ederse, seçimler sırasında büyük bir kargaşa yaşanacağını tahmin etmek zor olmayacaktır.

rünüyor. Nitekim Barzani ve Talabani'nin verdikleri ilk ortak demeçlerinin sonunda, bölgede bir çatışma olduğu takdirde Türkmenlerin kendileri tarafından korunacağını zikretmişlerdir. Ama asla onların da bu ihtilafta taraf oldukları dile getirilmemiştir. Ancak Maliki'nin Türkmenlere yaklaşımı daha farklıdır. 1 Aralık günü basın toplantısında ihtilaflı bölgede Türkmenlerin yaşadığını, Tuzhurmatu şehrinin bir Türkmen şehri olduğunu ve ihtilaflı bölgelerin güvenliği için kurulmasını düşündükleri yeni kuvvetlerin içinde Türkmenlerin de olması gerektiğini ifade etmiştir. Ancak Türkmenler adına kimi muhatap alacaklarına temas etmemiş olması dikkatleri çekmiştir.

İhtilafın başladığı günden beri aslında Türkmen siyasetçiler bu konuda demeçler vermekte ve bu demeçler Irak medyasında yer almaktadır. İlk demeci eski milletvekillerinden Fevzi Ekrem Terzi 22 Kasım tarihinde vermiş ve Maliki'ye ihtilaflı bölgelerin güvenlik kuvvetlerine Türkmenlerin de katılması gerektiğini beyan etmiştir. Arkasında Irak Türkmen Cephesi Başkanı Erşat Salih'i'nin ilki 23 Kasım'da ikincisini de 3 Aralık'ta yaptığı basın toplantılarında ihtilafın çözülmesi için dört önemli talepte bulunduğu gözlenmiştir:

1. Bölgede ve özellikle Kerkük'te yaşayan bütün etnik halklardan oluşan müşterek bir güvenlik kuvvetlerinin ihtilaflı bölgeleri koruması gerektiğini vurgulamıştır.
2. Siyasi partilerin bu süreçten uzak durmaları gerektiğini dile getirmiştir.

3. Siyasi görüşmelerde Türkmenlerin üçüncü taraf olarak masada bulunması gerektiğini ifade etmiştir. Hatta Türkmenlerin Arap ve Kürtler arasında iyi bir uzlaştırıcı rol oynayabileceğini hatırlatmıştır.

4. Kürt ve Araplar arasında Türkmen bölgelerinde bir çatışma çıkarsa, silahsız oluşlarından dolayı Türkmenlerin çok zarar göreceğini ve buna binaen kendilerini korumak için dış yardım talep edebileceklerini ima etmiştir.

Bir başka basın toplantısı da Kanun Devleti (Maliki'nin partisi) adına Türkmen milletvekili Abbas Bayatlı yapmıştır. Bayatlı, Kerkük Kürt Milletvekili Halit Şivani'nin "Kerkük Kürt'tür ve Kürdistan bölgesine dâhildir" demesine tepki göstererek Kerkük'ün bağımsız bir federal bölge olmasını teklif etmiştir. Aslında bu teklif bilumum Türkmenler tarafından kabul görmüş bir teklif olup 2010 yılına kadar Türkiye'de de telaffuz edilmekteydi.

Şu anda durum sakin görünmektedir. Parlamento Başkâtibi Muhammed Halidi 7 Aralık'ta yapmış olduğu resmi açıklamada krizin sona erdiğini ve ihtilaflı bölgelerde yaşayan üç kesimin eşit temsilden oluşacak bir güvenlik kuvvetinin bölgedeki asayişini koruyacağını belirtmiştir. Ancak, ihtilaflı bölgelerde ve özellikle Kerkük ve civarında tansiyonun yüksek kalacağı aşikârdır. Nitekim Maliki "ihtilaflı bölgeler" ibaresi yerine "karışık bölgeler" ifadesini kullanırken, buna mukabil Kürtler de "Koparılmış bölgeler" tabirini kullanmaya başlamışlardır. Bu ihtilaf çok uzun

bir süre daha devam edecektir. Ancak bu süre içerisinde en çok güç kazanan Kürt tarafı ve en çok güç kaybeden Türkmenler olacaktır. Çünkü Kürtler güvenli olan kendi bölgelerinden nüfus ve silahlı kişiler kaydırabilmekte, Araplar ise Irak silahlı güçlerini ellerinde tutmaktadırlar. Türkmenler ise Arap ve Kürt kısılcının arasında endişe ve korku içinde yaşamaktadır. Bu gibi karşılıklı dikleşmeler de Kerkük şehrinin huzurunu kaçırmakta ve iş hayatını olumsuz yönde etkilemektedir.

Yaklaşan Mahalli Seçimler

Bilindiği gibi bütün bu kargaşa içerisinde bir de gelecek 20 Nisan 2013'te mahalli seçimler yapılacaktır. Kerkük'teki seçimlerin nasıl yapılacağı konusunda üç ayrı görüş var. Kürtler Kerkük'te seçimlerin kendi bölgelerindeki seçimlerden sonra olmasını, 2010 seçmen kütüklerinin esas alınmasını, seçimlerin kayıtsız ve şartsız yapılmasını istiyorlar. Kerkük Arapları ise bu şartları kabul etmekle beraber Kerkük'te seçimlerin Kürt bölgesindeki seçimlerle aynı günde olması konusunda ısrarcı oldular. Bunun da sebebi açıktır; çünkü Kürtlerin kendi bölgelerinden seçmen kaydırması yapacaklarına kesin gözüyle bakılmaktadır. Türkmenler ise daha farklı yaklaşmaktadırlar. Onlar önceden bu konuda çıkan İl Meclisleri Seçim Kanunu'nun 36. maddesi gereği Kerkük'te bütün görevlerin ve meclis sandalyelerinin ve şehirdeki önemli görevlerin 1/3 oranında üç milliyet arasında bölüşülmesini, seçmen kütükleri konusunda 2004 yılının kütüklerinin esas alınmasını ve seçimlerin bu esasa göre yapılmasını istemektedirler. Böylece ne tarih değiştirmesinin ne de nüfus kaydırmasının seçimlere bir zararı olur. Irak Parlamento Başkanı Nuceyfi ve Birleşmiş Milletler Temsilcisi Kopler bu maksatla farklı tarihlerde Kerkük'ü ziyaret ederek aray bulmaya çalıştılsa da şu ana kadar mutabakat sağlanmış değildir. Kürtlerle Şiiiler arasında tansiyon yüksek kaldığı sürece bu konuda da mutabakat sağlanacağı mümkün görünmüyor. Ortada çözüm arayışında olan sadece Irak Türkmen Cephesi görünmektedir.

9 Aralık günü Kerkük'te mahalli seçimlerin yapılamayacağı kesinleşmiştir. Tuzhurmatu ve Diyala gibi diğer ihtilafli bölgelerde ise mahalli seçimler yapılacaktır. Ancak mevcut tansiyon böyle devam ederse, seçimler sırasında büyük bir kargaşa yaşanacağını tahmin etmek zor olmayacaktır. Belki de Türkmenler sandığa gitmemeyi tercih edeceklerdir. Hal böyle olunca Türkmenler mevcut durumdan en rahatsız kesim olarak görünmekte ve gelecekleri en belirsiz olan topluluk olarak ortaya çıkmaktadır.

Mahalli seçimlerin Kerkük'te yapılamayacağına belki en çok Türkmenler sevinmiş ve en çok da Kürtler üzülmüştür. Çünkü Türkmenlerin Kerkük'te iyice dışlandığı çok açıktır. Gelen bilgilere göre Türkmenler seçimlere Musul ve Diyale illerinde Nuceyfi'nin (şu anda Parlamento Başkanı) grubu ile Tuzhurmatu'da da Birleşik Türkmen listesi ile gireceklerdir. Bu stratejinin isabetli olduğunu şimdiden söylemek mümkündür.

Türkiye Ne Yapabilir?

Türkiye'nin Irak merkezi hükümeti ile arasının bozuk olması, Türkmenleri olumsuz yönde etkilemektedir. Türkmenler, şartlar ne olursa olsun bugün iki grup arasında tarafsız kalmadılar. Malum, dünyada hiçbir azınlığın bir tarafa meyletme gibi bir lüksü olmamıştır. Kürt siyaseti içerisinde Türkmenlere en sıcak bakan kişi Cumhurbaşkanı Talabani'dir. O da Kerkük ve ihtilafli bölgeler konusunda Barzani'den farklı düşünmemektedir. Bu durumda Türkmenler gerçekten bir çıkmazın içindedirler ve aralarında ihtilaflar bile baş göstermiştir denilebilir. Çünkü Türkiye'nin şu anda iyi ilişkiler içerisinde olduğu Barzani'nin Türkmenlere bakışı hiç de dostane görünmüyor ve Türkmenleri pek kaile aldığı söylenemez. Özellikle 16 Aralık tarihinde Kerkük ve Tuzhurmatu'da meydana gelen patlamalarda ve belirsiz bir yerden atılan havan topları saldırılarında onlarca Şii Türkmen'in ölmesi dikkatleri Peşmergelerin bu iki şehir etrafından yaptığı yığınağa çevirmiştir. Bu arada Sayın Davutoğlu, TBMM Genel Kurulu'nda bakanlığın 2013 yılı bütçesi görüşmeleri sırasında milletvekillerinden gelen soruları cevaplayarak, Türkmen nü-

fusun yoğunlukta olduğu ve Irak Merkezi Hükümeti ile Barzani Peşmergesi'nin karşı karşıya geldiği Kerkük ile ilgili Türkiye'nin politikasını açıkladı. Davutoğlu, Türkiye'nin Kerkük politikasının ne olduğuna yönelik bir soruya, "Kerkük politikamız bellidir. Bütün orada bulunan etnik grupların; Türkmen'in, Arap'ın, Kürt'ün hep beraber yaşayacağı özel bir statüde olması düşüncemiz ve politikamız esastır" cevabını vermesi bu aşamada önemlidir. Türkiye, Kerkük konusunda, bazı çevrelerin iddia ettiği gibi, politika değiştirmiş değildir.

Türkiye, Irak'ın iç işlerine karışmayabilir ya da karışamayabilir. Ama Türkmenlerin can ve mal güvenlikleri konusunda söyleyecek sözleri olmalıdır. Türkiye'nin Barzani'ye yaklaşması, Türkmenler için yeni bir durumdur. Bu durum karşısında mevzilerini tespit etmek için Türkiye'nin Türkmenler konusundaki görüşlerini de bil-

meleri gerekmektedir. Şu ana kadar bu manzara net değildir. Türkmen siyasetçilerinin Sayın Erdoğan'la en son görüştükları tarih Temmuz 2006 tarihidir. Hâlbuki ister Barzani olsun isterse Sünni Arap liderleri olsun son zamanlarda Sayın Erdoğan'la defalarca görüşmüşlerdir. Dolayısıyla nasıl ki bütün siyasi grupların başkanları Türkiye'ye gelerek Sayın Başbakanımızla fikir teatisinde bulunmuşsa, Türkmen siyasetçileri de gelip görüşlerini ve tekliflerini Sayın Başbakanımızla paylaşabilmelidir. Bu şartlarda Türkiye, Türkmenlere önem verdiği ölçüde, Irak'ın siyasi tarafları da o ölçüde Türkmenlere rol ve önem vereceklerdir.

Kısacası Türkmenler, Gazze ve Filistinliler Türkiye için ne ise, Kerkük ve Türkmenlerin de Türkiye için aynı anlam ve değeri taşımasını beklemektedirler.